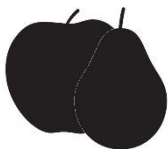

Peer: Bretanjekes

Vruchtvorm	Vrij onregelmatig, afgeplat bolvormig tot tolvormig (type Bergamot). Compact, soms met één kant hoger aan steelzijde en zwak (vijf)hoekig in doorsnede. Door leken vaak verward met appels.
Vruchtgrootte	Klein tot gemiddeld groot. Breedte tussen 65 mm en 75 mm, hoogte om en bij 60 mm. Vruchtmassa ongeveer 130 à 200 g.
Schil	Droog en matig glanzend, zeer licht ruw. Geelgroene grondkleur met oranje- tot bordeauxrode blos die soms bijna de hele vrucht omgeeft. In de blos bruinrijze stippen, talrijker richting kelk. In meer of mindere mate kaneelkleurige roest in en rond kelkholte. In tegenstelling tot veel andere peren helemaal niet storend bij eten en zelfs aangenaam en smaakvol.
Vruchtvlees (geur, smaak)	Eerder zwakke, weëig zoete geur. Vruchtvlees glazig, korrelig, groenig wit. Zeer vast en sappig, krakend. Zoet en zeer aromatisch. Matig bruin verkleurend.
Steel & kelk	Doorgaans verzonken steelholte. Gewone tot matig dikke, groenbruine, min of meer recht ingeplante steel, om en bij 20 mm à 25 mm lang. Doorgaans verdikt aan inplantingsplaats. Gesloten tot halfopen kelk met matig lange kelkblaadjes in ondiepe, brede en geribbelde kelkholte.

Boomkenmerken	Eenjarige twijgen bruin. Talrijke, ovale tot langgerekte witgrijze lenticellen. Bladeren gemiddeld groot, eivormig tot ovaal met spitse top. Bovenzijde matig glanzend donkergroen. Bladrand fijn gekarteld / gezaagd. Lichtgroene, soms een weinig rood aangelopen, korte tot gemiddeld lange bladsteel, maximaal even lang als helft bladsteel. Bladschede lichtgroen, soms beetje rood. Gezonde en hoog opgaande boomgaardvariëteit, weliswaar gevoelig voor roest op de bladeren.
Oogsttijdstip	Vanaf eerste helft oktober.
Gebruik / Bewaring	Hoewel zeker bruikbaar bij allerhande toepassingen in de keuken, is dit een uitzonderlijke handpeer met een onvergelykbare smaak. Ongeschild te eten als een appel. Verdient meer aandacht. Bewaarbaarheid is matig: de peertjes verkleuren naar geel en worden dan snel beurs. Best tijdig rechtstreeks van boom te consumeren.
Herkomst	Een moeilijke kwestie. Afgaande op de beschrijving en smaak van de vrucht is dit vermoedelijk dezelfde variëteit als de Paddepeer en Sint-Maartenspeer. Bij proeven met de ogen dicht zijn ze niet uit elkaar te halen, maar de beschreven Bretanjekes zijn wel gemiddeld kleiner en vertonen verschillen in o.a. vruchtsteel en vorm t.o.v. de Bruinpeer.. Mogelijks gaat het hier om mutaties, of veroorzaken andere onderstammen subtiele variaties in habitus. Bomen van deze cluster werden gevonden in Schoonaarde, Gijzegem (Bruinpeer), Oudegem (Paddepeer en Bretanjekes), Denderbelle (Sint-Maartenspeertjes) en Herdersem. De verspreiding concentreert zich in de regio tussen Aalst en Dendermonde.
Naamgeving	Onbekend. 'Bretanjekes' werden eerder beschreven in <i>Pomologia</i> 2005/1, waar tevens meldingen worden gemaakt van bomen in Mespelare, Schoonaarde en Hofstade.

Oud exemplaar van Bretanjekes te Schoonaarde (Dendermonde).